Europos Parlamentas
2014-2019

Plenarinio posėdžio dokumentas

B8-0318/2016

2.3.2016

PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pateiktas siekiant užbaigti diskusijas dėl Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai pareiškimo

pagal Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 dalį

dėl padėties Eritrėjoje
(2016/2568(RSP))

Charles Tannock, Mark Demesmaeker, Ryszard Antoni Legutko, Arne Gericke, Mirosław Piotrowski, Ryszard Czarnecki, Edward Czesak, Ruža Tomašić, Angel Dzhambazki
ECR frakcijos vardu

B8-0318/2016

Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Eritrėjoje
(2016/2568(RSP))

Europos Parlamentas,

– atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Eritrėjos,

– atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 9 d. Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės pareiškimą,

– atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,

– atsižvelgdamas į 1997 m. Eritrėjos Konstituciją,

– atsižvelgdamas į Afrikos žmogaus ir tautų teisių chartiją, prie kurios Eritrėja yra prisijungusi, o ypač į jos 6, 7 ir 9 straipsnius,

– atsižvelgdamas į 2005 m. persvarstyto AKR ir ES partnerystės susitarimo (Kotonu susitarimo), kurį Eritrėja yra pasirašiusi, 9 straipsnį,

– atsižvelgdamas į 2015 m. birželio 4 d. Jungtinių Tautų komisijos ataskaitą dėl užklausos dėl žmogaus teisių Eritrėjoje (A/HRC/29/42),

– atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 23 d. JT Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 2224 (2015),

– atsižvelgdamas į UNHCR 2015 m. padėties Eritrėjoje apžvalgą,

– atsižvelgdamas į 2015 m. sausio 30 d. Pasaulinės krikščionių solidarumo organizacijos (angl. *Christian Solidarity Worldwide*) užklausą Komisijai dėl žmogaus teisių Eritrėjoje,

– atsižvelgdamas į 1995 m. spalio 23 d. Eritrėjos oficialiajame leidinyje paskelbtą karo tarnybos deklaraciją Nr. 82/1995,

– atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 dalį,

A. kadangi po 30 metų trukusios kovos dėl nepriklausomybės, kuri baigėsi 1991 m., 1993 m. surengtame referendume didžioji dalis Eritrėjos piliečių pritarė nepriklausomybei; kadangi 1997 m. priimta ir ratifikuota nauja konstitucija, kuria visapusiškai laikomasi žmogaus teisių, tačiau ji nebuvo įgyvendinta;

B. kadangi dėl pasienio karo su Etiopija neribotam laikui nukelti ir iki šiol nesurengti 2001 m. planuoti surengti parlamento rinkimai ir kadangi vienintelė politinė partija, kuriai leidžiama veikti yra Demokratijos ir teisingumo liaudies frontas (angl. *People's Front for Democracy and Justice, PFDJ*); kadangi nuo 2002 m. nebuvo sušaukta Nacionalinė Asamblėja ir leidžiama veikti tik valdžiai palankiai žiniasklaidai;

C. kadangi nuo pat nepriklausomybės atkūrimo 1993 m. Isaias Afwerki yra vienintelis Eritrėjos prezidentas, jo valdymas, ypač nuo 2001 m., tapo itin autokratinis ir represinis, o jo vyriausybė sukūrė itin sukarintą visuomenę;

D. kadangi, remiantis teisės aktus, visi 18–40 metų amžiaus Eritrėjos piliečiai ir pilietės privalo atlikti 18 mėn. trukmės aktyvią karo tarnybą ir iki 50 metų amžiaus būti įtraukti į atsargą; kadangi iš tiesų karo prievolę dažnai tenka atlikti mokyklose, taip pat ir jaunesniems nei 15 m. amžiaus vaikams;

E. kadangi karo tarnybos metu, ypač per karinius mokymus, pasitaiko mergaičių seksualinės prievartos atvejų, todėl daugelis moterų ir mergaičių susituokdamos ar susilaukdamos vaikų siekia išvengti karo tarnybos arba yra šeimos narių verčiamos tai daryti; kadangi „nacionalinės krizės“ laikotarpiu oficialus 18 mėnesių trukmės karo tarnybos atlikimo laikas gali būti pratęstas;

F. kadangi Londono *South Bank* universiteto atliktame tyrime, kuriame dalyvavo 200 pabėgusių šauktinių, atskleista, kad vidutinė tarnybos trukmė – 6,5 m., o keletas tarnavo daugiau kaip 12 m., todėl daugybė jaunimo bėga iš Eritrėjos siekdami išvengti karo prievolės;

G. kadangi dėl pavojaus taikai ir stabilumui regione Jungtinės Tautos atnaujino ginklų embargą Eritrėjai ir pabrėžė savo reikalavimą, kad Eritrėja Somaliui ir Eritrėjos stebėsenos grupei (SESG) teiktų informaciją apie nuo 2008 m. vykusių susirėmimų dingusius Džibučio kovotojus;

H. kadangi 2015 m. viduryje buvo 444 000 iš Eritrėjos kilusių pabėgėlių ir prieglobsčio prašytojų, o Eritrėjoje iš viso gyvena 6 500 000 gyventojų; kadangi iš Eritrėjos atvyksta palyginti daug nelydymų nepilnamečių, kuriems kyla didelis pavojus tapti prekybos žmonėmis aukomis;

I. kadangi 2015 m. iš Šiaurės Afrikos per Vidužemio jūrą Italiją pasiekė 39 000 pabėgėlių ir migrantų iš Eritrėjos ir Eritrėja tapo šalimi, iš kurios į Italiją atvyko didžiausias pabėgėlių skaičius;

J. kadangi Eritrėjoje valdžios įgaliojimu vykdomi sistemingi, didelio masto ir šiurkštūs žmogaus teisių pažeidimai, įskaitant plataus masto gyventojų stebėjimą, griežtą judėjimo šalyje ir iš šalies siekiančių išvykti asmenų kontrolę, visišką kalbos laisvės ribojimą ir šiurkščius religijos ir tikėjimo laisvės pažeidimus; kadangi kai kurie iš šių pažeidimų gali būti laikomi nusikaltimais žmoniškumui;

K. kadangi Eritrėjos režimas turi ilgalaikę ideologinę antipatiją visoms religijoms ir laiko jas konkurencinga ir pavojinga priklausomybe ir nacionalinio susiskaldymo šaltiniu, visos religijos yra persekiojamos; kadangi buvusiam Eritrėjos ortodoksų Tevahedo bažnyčios patriarchui nuo 2007 m. iki mirties 2015 m. gruodžio mėn. buvo skirtas namų areštas; kadangi daugybei kunigų, pastorių ir kitų religinių veikėjų skirtas arba namų areštas, arba jie kali kalėjime;

L. kadangi ir toliau dešimtys tūkstančių Eritrėjos piliečių nepateikus kaltinimų ar be teismo laikomi visoje šalies teritorijoje esančiose įstaigose, kuriose sąlygos kelia pavojų gyvybei, o kankinimas jose – įprasta praktika;

1. ragina Eritrėją visapusiškai įgyvendinti savo ratifikuotą konstituciją ir užtikrinti joje, ypač jos 17 ir 19 straipsniuose, įtvirtintas teises;

2. ragina Eritrėją pasirašyti, ratifikuoti ir nedelsiant pradėti taikyti JT konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ir baudimą, taip pat visapusiškai laikytis savo įsipareigojimų pagal Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą ir Afrikos žmogaus ir tautų teisių chartiją, kuriais draudžiamas kankinimas;

3. primygtinai ragina nutraukti savavališką suėmimą, prievartinį dingimą ir neribotą sulaikymą nepateikus kaltinimų ar be teismo; pabrėžia, kad Eritrėjos vyriausybė privalo visų ilgą laiką sulaikytų asmenų bylas nagrinėti pripažintuose teismuose dalyvaujant nepriklausomiems stebėtojams arba juos paleisti, ir kad visi sulaikytieji, patiriantys savavališką ir neteisėtą sulaikymą, turėtų būti nedelsiant paleisti;

4. ragina vyriausybę pripažinti esamus žmogaus teisių pažeidimus ir užtikrinti atskaitomybę už ankstesnius žmogaus teisių pažeidimus, įskaitant neteismines egzekucijas, prievartinius dingimus, kankinimą, neteisėtą sulaikymą, seksualinį smurtą ir priverčiamąjį darbą, taip pat karo tarnyboje, tačiau jais neapsiribojant;

5. rekomenduoja nutraukti neribotą karinę tarnybą ir visiems dabartiniams 18 metų amžiaus ir vyresniems šauktiniams apriboti jos trukmę iki 18 mėnesių ir priimti nuostatą dėl atlikti karo prievolę dėl įsitikinimų atsisakančių asmenų;

6. smerkia tai, kad Eritrėjos valdžia taiko „diasporos mokestį“, kuris iš Eritrėjos piliečių, gyvenančių už šalies ribų, renkamas turto prievartavimo ir kitomis neteisėtomis priemonėmis ir kuriuo, pažeidžiant JT rezoliucijas, finansuojamos ginkluotos grupuotės kaimyninėse šalyse ir taip destabilizuojamas regionas;

7. išreiškia didelį susirūpinimą dėl itin didelio pabėgėlių iš Eritrėjos, bandančių per Vidužemio jūrą pasiekti Europą, skaičiaus ir mano, kad pagrindinė tokios padėties priežastis – antidemokratinis ir totalitarinis režimas Eritrėjoje; primygtinai ragina Eritrėjos prezidentą ir vyriausybę nedelsiant įgyvendinti reformas;

8. tvirtai mano, kad ne tik šalies ekonominė padėtis, bet ir žmonėms valdžios sudarytos sudėtingos sąlygos ir nepakankama laisvė, ypač neribotos trukmės karo prievolė, prisideda prie migracijos iš Eritrėjos; nurodo Komisijai, kad Europos plėtros fondo paramos didinimas nepadeda spręsti šių klausimų;

9. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei bendrai užsienio ir saugumo politikai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui, Panafrikos Parlamentui, AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos pirmininkams, Afrikos Sąjungai ir Eritrėjos prezidentui, parlamentui ir vyriausybei.